

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

בפני **כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי**
 המאשימה **מדינת ישראל**
 נגד **ניר נסים שיר**
 הנאשם

גמר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן האוחז בשני אישומים.
2. במועדים הרלוונטיים, היו הנאשם והמתלוננת, בני זוג נשואים מזה 12 שנים ולהם שלושה ילדים קטינים משותפים (להלן: "**הקטינים**"). למתלוננת בת קטינה בת 16 (להלן: "**א.א.**") מנישואיה הקודמים.
3. על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 2.10.22 בשעה 21:09 או בסמוך לכך, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת בשל רצונה לסיים את הקשר הזוגי בין השניים.
 הנאשם החל לצעוק, לגדף, ולשלוח הודעות לכלל בני משפחתה של המתלוננת, והכל שעה שהמתלוננת משוחחת עם אחותה, הגב' אפרת דדון (להלן: "**אפרת**"). מיד ובסמוך, איים הנאשם על המתלוננת באומרו כי "אם היא (אפרת) תזמין משטרה אני הורג אותה" והכל אל מול ילדיהם הקטינים.
 המתלוננת יצאה מהבית, בו התגוררו היא והנאשם, כדי להתקשר לאחיו של הנאשם, על מנת שזה יוציא את הנאשם מהבית.
- בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירת **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
4. על פי עובדות **האישום השני**, ביום 8.6.22 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת במסגרתו אמרה המתלוננת כי אינה מעוניינת להמשיך בקשר זוגי עם הנאשם.

עמוד 1 מתוך 8

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

הנאשם התקרב אל המתלוננת תוך שהוא צועק ומגדף אותה, ודרך באמצעות רגלו הימנית על רגלה על רגלה השמאלית של המתלוננת שעה כנעלה נעליה.

בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה סתם - בן זוג**, עבירה לפי סעיף 382 (א)(1) לחוק העונשין.

רישום בפלילים

5. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

שירות המבחן

6. בעניינו של הנאשם הוגשו תסקיר ביום 2.2.25 ממנו עולה כי הנאשם כבן 39, נשוי למתלוננת ולהם 3 ילדים בגילאי 5,9 ו-10. בני הזוג מתגוררים בראשון לציון עם ילדיהם המשותפים ובתה של המתלוננת, בת 17, מנישואים קודמים. הנאשם בעל עסק עצמאי בתחום האינסטלציה מזה כ-18 שנה, ולדבריו לעיתים הוא מספק שירות לחברות ציבוריות וחושש מהשלכות ההליך הפלילי על חייו ותפקודו התעסוקתי.

הנאשם תאר מתיחות במערכת היחסים בעת תקופת נגיף הקורונה, אז נפגעה הכנסתו, מתיחות שהחמירה כאשר המתלוננת חזרה בתשובה והתגלעו ביניהם פערים שבאו לידי ביטוי בריחוק במערכת היחסים.

על רקע זה, צרך הנאשם קנבוס באופן מוגבר שתרום להסלמה במערכת היחסים ובהמשך לרצונה של המתלוננת לסיימם. הנאשם תיאר קושי להתמודד עם תחושות הפגיעה והדחייה מצדה שבאו לידי ביטוי בהתפרצותו התוקפנית והאלימה בעבירות.

הצדדים נפרדו בעקבות האירועים למשך 3 חודשים, במהלכם החלו לקדם הליך גירושים ובמקביל השתלב הנאשם בטיפול פרטני בעמותה "לצדכם" ולווה על ידי רב שבהמשך סייע לו ולמתלוננת לחזור לקשר זוגי.

כעת, מזה כשנתיים הנאשם עומד בקשר חד שבועי עם הרב, המייעץ לו בענייני משפחה וזוגיות. הנאשם תיאר קשר קרוב עם ילדיו ועם בתה של המתלוננת מנישואים קודמים, הביע צער על חשיפת הילדים לקונפליקטים הזוגיים והכרה בבעייתיות שהייתה בהתנהלותו אז.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

הנאשם ציין כי כבר כשנתיים אינו צורך בקנבוס כלל, תוך ששלל נזקקות טיפולית בתחום זה. בדיקות שתן לאיתור שרידי סם נמצאו נקיות ובאשר לצריכת אלכוהול, תיאר צריכה מתונה, בסופי שבוע ובאירועים חברתיים.

ממסמך ובד סוציאלי מעמותת "לצדכם" מיום 22.12.23, עלה כי הנאשם החל טיפול בחודש אוקטובר 2022 והשתתף ב- 12 פגישות. תואר כי הנאשם פנה בעקבות משבר בזוגיות וחשש לתחילת סכסוך גירושין. להתרשמות המטפל הנאשם אינו מתורגל בהבעת כעס ולפעמים עלול לצעוק בצורה המעוררת דחייה ממנו. לצד זאת, תואר כי הנאשם גילה במהלך הטיפול מודעות רבה, גמישות מחשבתית, כוחות ליצירת שינוי וקיבל אחריות על חלקו במצב שנוצר. עוד ציין כי לא עלתה התרשמות מדפוסים עברייניים, אובססיביות או רצון לנקמה כלפי המתלוננת.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית אך ביטא מוטיבציה חיצונית לקשר במידה והדבר יכול להיטיב את תוצאות ההליך המשפטי.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, אשר לאחרונה החלה לעבוד באופן חלקי בטיפול בקשישים. במהלך השיחה תיארה שימוש התמכרותי מצדו של הנאשם בקנבוס, באופן שתרם לקונפליקטים במערכת היחסים. המתלוננת שיתפה כי על רקע השימוש בסמים, הפך הנאשם לתוקפני ואלים מילולית ובאותה תקופה הציבה גבול להתנהלותו, כאשר על רקע מאמציו להפסקת השימוש בקנבוס, בעודו חווה תסמיני גמילה, התפרץ כלפיה באופן אלים ועוצמתי. המתלוננת שיתפה כי בעקבות האירוע טופלה במרכז למניעת אלימות במשפחה ותיארה כי ההליך הפלילי והאפשרות לגירושין מהווים גורמים מצבי גבול עבורו ומזה כשנתיים אינו צורך סמים, יחסיהם הזוגיים טובים והם מנהלים קונפליקטים בעצימות נמוכה כשהמתלוננת שללה גילויי אלימות מאז.

המתלוננת הביעה רצונה להמשיך חיים משותפים עם הנאשם ושללה חשש מפניו. עוד מסרה כי כיום המצב ביניהם תקין, ולתפיסתה הנאשם אינו זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות או האלימות הזוגית. עוד מסרה כי הרשעתו עלולה לפגוע בהכנסתם המשפחתית, משהנאשם הוא המפרנס העיקרי והרשעה תשפיע באופן שלילי על יחסיהם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל כישורים תפקודיים וככל הנראה על רקע מגפת הקורונה חווה טלטלה כלכלית ומשבר אישי. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות אלימים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

נוכח המתואר, הזמן שחלף, דיווחי הנאשם כי הוא שומר על ניקיון מסם מזה כשנתיים והיותו מלווה על ידי רב המהווה עבורו דמות נוכחת, וכן דיווחי המתלוננת אודות הטבה במערכת היחסים הזוגית, העריך שירות המבחן כי פחת הסיכון במצבו של הנאשם להישנות ביצוע עבירות בתחום האלימות הזוגית.

בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על גיבוש תוכנית של"צ בהיקף של 200 שעות, לצד התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות בתחום המשפחה.

באשר להרשעתו של הנאשם ציין שירות המבחן כי נוכח החרטה שביטא הנאשם, ההתרשמות כי אינו מאופיין בדפוסים אלימים ונכונות הנאשם לבצע של"צ כעונש, המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם. שירות המבחן ציין כי ענישה מסוג זה תחזק את כוחותיו החיוביים ותמנע פגיעה קונקרטיית עתידית.

ראיות לעונש

7. בטרם נשמעו הטיעונים לעונש העידה המתלוננת מטעם ההגנה.

בעדותה ציינה כי לפני כשנתיים, בתקופת הקורונה, חוו קושי במערכת היחסים הזוגית, והדרדרות כלכלית, שבעקבותיה החל הנאשם לצרוך סמים. על רקע צריכת הסמים, נתגלעו מריבות עד כי ביקשה להתגרש מהנאשם. בשלב זה, החל הנאשם לטפל בעצמו, הפסיק לצרוך סמים ונתמך על ידי רב במסגרת הליך טיפולי. המתלוננת ציינה כי אינה חוששת מהנאשם וכי הגיעו להסכם לשלום בית, בו הנאשם עומד, שאם לא כן הייתה פונה להליך גירושין. המתלוננת שמחה על השינוי שחל בנאשם אך לשיטתה הרשעה עשויה לפגוע בתא המשפחתי.

8. עוד הוגשו מטעם ההגנה המסמכים הבאים :

מכתב ממשד עורכי הדין הנוגע לטיפול המשפטי שניתן במסגרת הסכסוך המשפחתי (נ/1); אישור ופסק הדין בבית המשפט לענייני משפחה בראשון לציון (נ/2); הסכם בין הנאשם למתלוננת (נ/3); מסמך מטעם עמותת "לצדכם" מיום 15.11.22 ממנו עולה כי הנאשם החל לקבל ליווי, ייעוץ והדרכה הורית על ידי עו"ס בתדירות שבועית ומשתתף במפגשים קבוצתיים (נ/4); מסמך מחברת "גיל קאר" ממנו עולה כי הנאשם עובד עבור החברה בעבודות אינסטלציה ועל פי מדיניות החברה לא תתאפשר המשך העסקתו ככל שיוּרש בפלילים (נ/5);

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

טיעוני הצדדים לעונש

9. במסגרת טיעוניה ציינה המאשימה כי אין מחלוקת בין הצדדים באשר לעונש שיש לגזור על הנאשם, כאשר הצדדים עתרו במשותף לענישה שיקומית הכוללת צו של"צ. עם זאת, המחלוקת נסובה סביב שאלת הרשעתו של הנאשם בפלילים.

לשיטת המאשימה יש להותיר את ההרשעה על כנה שעה שמדובר במספר אירועים, כך שלא ניתן לראות במעשים מעידה חד פעמית. לשיטת המאשימה, האינטרס הציבורי אינו מאפשר להימנע מהרשעה, ולא קיימת לנאשם פגיעה קונקרטיית כאשר הוא עובד כעצמאי ובעל אפשרויות תעסוקה מגוונות.

10. מנגד עתרה ההגנה להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם והפנתה לאסופת פסקי דין ולמכתב (5/נ) ממנו עולה כי הרשעה עשויה לפגוע בתעסוקת הנאשם בפרויקט בו הוא עובד כיום. ההגנה התייחסה לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולה, הפגיעה בערכים המוגנים ברף הנמוך, עבירת האיומים כלפי אחות המתלוננת נאמרה בלהט ברגע ועבירת התקיפה באה לידי ביטוי בדריכה על רגלה של המתלוננת ואף היא ברף חומרה נמוך.

11. לבסוף שמעתי את הנאשם עצמו, שציין כי התנהגותו העבריינית נבעה מצריכת סמים על רקע משבר כלכלי נוכח מגיפת הקורונה. כיום, הנאשם אינו נוגע בסמים, עבר תהליך בעמותת "לצדכם" והוא מלווה על ידי רב. הנאשם הוסיף כי הרשעה תפגע בעבודתו שעה שהוא מועסק גם על ידי מוסדות חוץ. לבסוף הביע הנאשם חרטה על מעשיו ובושה על המקום בו הוא נמצא.

דין והכרעה

שאלת ההרשעה

12. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ההגנה ועיינתי במסמכים שהוגשו נחה דעתי כי עסקינן במקרה החריג המצדיק הימנעות מהרשעה. אנמק בקצרה.

13. כידוע, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדין, ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהדגיש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הנו בגדר חריג מצומצם בלבד. ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' ביטון (23.7.09) שם נקבע כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית-המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק".

14. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי ההרשעה נקבעו במסגרת הלכת כתב - ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פד"י נב (3) 337, ולפיהם:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

15. בענייננו, מדובר בעבירות שבוצעו במסגרת זוגית. על דרך הכלל, בתי המשפט רואים בחומרה עבירות אלימות המבוצעות בתוך התא המשפחתי ולא אחת מוטלים עונשים מוחשיים, משיקולי הרתעה וזאת גם כאשר מדובר בעבירות מילוליות והטרדות בלבד ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות פיזית.

16. עם זאת, ניתן לומר כי בנסיבות המתאימות ניתן להימנע מהרשעה, שכן האפשרות לביטול הרשעה לא הוגבלה אך ורק לעבירות מסוימות וקביעת כלל גורף לפיו בעבירות אלימות במשפחה לא ניתן להימנע מהרשעה חותרת תחת תכלית הענישה האינדיווידואלית לפיו יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו (ת"פ (ק"ג) 57920-11-17 מ"י נ' פלוני (4.2.19) שם בוטלה הרשעת נאשם בעבירות של תקיפה סתם- בת זוג וההפניות הנזכרות שם; ואת עפ"ג (ב"ש) 62165-12-20 דניאל שמידט נ' מ"י (24.3.21), שם אומנם לא נדונו עבירות אלימות במשפחה אך עסקין בעבירות אלימות חמורות מעט יותר שאף גרמו לחבלה של ממש).

17. בענייננו, מצאתי כי על אף החומרה שבמעשיו של הנאשם, בנסיבותיו, האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות.

18. אכן מעשיו של הנאשם חמורים ופגעו במתלוננת במקום מבטחה. באישום הראשון איים הנאשם על המתלוננת בכך שיפגע באחותה עמה שוחחה בטלפון. באישום השני, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדרך על כף רגלה, תוך שצעק ומגדף אותה, והכל על רקע רצונה של להיפרד.

19. לצד זאת אזכיר את כלל נסיבותיו של הנאשם. מדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, כך שאין המדובר בהתנהלות אופיינית. עוד, מעת ביצוע העבירה חלף זמן ניכר והנאשם לא שב ועבר עבירות נוספות. כמו כן, הסיכון הנשקף מן

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

- הנאשם לשוב ולבצע עבירת אלימות פחת, הנאשם השתלב בהליך טיפולי בתחום השליטה בכעסים, קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה.
20. עוד יש להזכיר את המלצתו החיובית של שירות המבחן הנשענת על ההליך הטיפולי החיובי ועל 12 בדיקות שתן נקיות משרידי סם, שמסר.
21. במיוחד התחשבתי בעמדתה של המתלוננת שהעידה כי אינה חוששת מהנאשם, חשה בהטבה משמעותית במערכת היחסים הזוגית ובשינוי הניכר שחל בנאשם לאור הטיפול בו שולב.
22. אמנם, במעשיו של הנאשם, קיימת חומרה בלתי מבוטלת, אלא שלאור התהליך שעבר, פרק הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע המעשים, נטילת האחריות המלאה, הבעת החרטה, הירתמותו להליך טיפולי באופן כן, נראה כי האינטרס הציבורי מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה.
23. באשר לתנאי השני שנקבע ב"הלכת כתב" שעיקרו פגיעה קונקרטיה בנאשם, מצאתי כי יש במכתבה של חברת גיל קאר מיום 29.1.25 (נ/5), להצביע על כל שעבודתו של הנאשם תופסק מקום בו תוותר הרשעתו בפלילים.
- הסנגור הסביר כי הנאשם עובד בפרויקטים גדולים, בהם נדרשים העובדים להיות ללא הרשעות בפלילים.
24. בנסיבות אלה ונוכח היות האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה בנסיבות דן המפורטות בהרחבה לעיל, מצאתי כי מתקיים גם התנאי השני שעניינו קיומה של פגיעה קונקרטית. (רע"פ 8215/16 אברהם יצחק נ' מ"י (29.3.17) בפסקה 14, שם נקבע כי די היה בקיומה של "השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עתידו המקצועי ועל סיכוייו להיקלט בעבודה" נוכח התקיימותן של נסיבות המאפשרות הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים).

סיכומו של דבר

25. מצאתי כי בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח בפניי, לאור הליך השיקום אשר עבר הנאשם ועודנו צפוי לעבור במסגרת צו המבחן שיושת עליו, בהתחשב בעובדה כי הרשעה עלולה לפגוע בעיסוקו ופרנסתו, בנאשם אשר קיבל אחריות מלאה והביע חרטה כנה על מעשיו, ולאור המלצתו של שירות המבחן, אני סבורה כי יש מקום ליתן לנאשם את ההזדמנות לשקם באופן מלא את חייו ולבטל הרשעתו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42405-03-23 מדינת ישראל נ' שיר

26. אבהיר כי לאור הסכמת הצדדים באשר לענישה הראויה וביטול ההרשעה, אין צורך להמשיך ולבחון את מתחם העונש ההולם (רע"פ 547/21 סיטניק נ' מ"י (17.3.21)).

27. על כן, על אף והנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, הנני מורה על ביטול הרשעתו בדין. והנני משיתה על הנאשם כד:

א. צו שלי"צ בהיקף של 200 שעות.

ב. צו מבחן למשך שנה.

מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בצו המבחן או שלא ישלים את מלוא השעות לתועלת הציבור, יחזור עניינו מחדש לביהמ"ש, תיבחן שוב שאלת ההרשעה, וייגזר עליו עונש אחר - יכול וחמור יותר.

ג. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור במשך שנה מהיום כל עבירת אלימות או איומים, ישלם את הסך של 2500 ₪.

המזכירות תשלח עותק גמר הדין לשירות המבחן.
זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו אדר תשפ"ה, 26 מרץ 2025, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.

טל אוסטפלד נאוי, שופטת בכירה
אוסטפלד - נאוי